

Vergaderjaar 1992–1993

21 556

Uitbreiding van de Wet bodembescherming met een regeling inzake sanering van de bodem

Nr. 57

AMENDEMENTEN VAN DE LEDEN ESSELINK EN VAN DER VAART

Ontvangen 9 maart 1993

De ondergetekenden stellen de volgende amendementen voor:

In artikel I, onderdeel N, wordt artikel 27a-2 gewijzigd als volgt.

I

Het eerste lid wordt gewijzigd als volgt:

A. In de eerste volzin wordt «tevens de urgentie om dat geval te saneren vast» vervangen door: tevens vast of er van urgentie sprake is om het geval te saneren.

B. De tweede volzin vervalt.

II

Het tweede lid wordt vervangen door vijf leden, luidende:

2. Indien gedeputeerde staten vaststellen dat van urgentie sprake is als bedoeld in het eerste lid, bepalen zij dat met de sanering dient te worden begonnen:

a. onmiddellijk na de goedkeuring van het saneringsplan of

b. niet onmiddellijk na de goedkeuring van het saneringsplan, doch op een door hen vast te stellen later tijdstip.

3. Bij de maatregel, bedoeld in artikel 27a-1, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van het eerste en tweede lid.

4. Bij de beschikking kunnen gedeputeerde staten aangeven welke tijdelijke beveiligingsmaatregelen aan de sanering vooraf dienen te gaan en op welke wijze en tijdstippen aan hen verslag wordt gedaan van de uitvoering van die maatregelen.

5. Bij de beschikking geven gedeputeerde staten aan welke wijzigingen van het gebruik van de bodem aan hen dienen te worden gemeld.

6. Gedeputeerde staten kunnen naar aanleiding van een verslag als bedoeld in het vierde lid of een melding als bedoeld in het vijfde lid, de urgentie, bedoeld in het eerste lid, of het tijdstip van de sanering, bedoeld in het tweede lid, anders vaststellen.

Toelichting

In deze amendementen wordt de urgentiebeschikking in drie categorieën gesplitst.

1. Op grond van het eerste lid kan een geval in de categorie van de niet-urgente saneringen komen. Dergelijke gevallen behoeven geen bijzondere aandacht in het provinciale milieuprogramma en komen in redelijkheid ook niet in aanmerking voor een saneringsbevel.

Gedeputeerde staten kunnen vaststellen, dat tijdelijke beveiligingsmaatregelen dienen te worden getroffen en dat daarover regelmatig aan hen verslag wordt gedaan. Met name naar aanleiding van controlemaatregelen gesignaleerde verspreiding van de verontreiniging van het grondwater kan een aanleiding vormen de urgentie opnieuw te bezien.

In de beschikking nemen gedeputeerde staten tevens op welke wijzigingen van het gebruik aan hen dienen te worden gemeld. Het is ook mogelijk op te sommen welke onderdelen van het actuele bodemgebruik niet zonder melding mogen worden gewijzigd. Naar aanleiding van de melding kunnen gedeputeerde staten bepalen dat de sanering wel urgent is.

2. Op grond van het tweede lid kunnen gedeputeerde staten bepalen, dat de sanering onmiddellijk na goedkeuring van het saneringsplan plaatsvindt. Voor zover nodig worden het saneringsonderzoek en de sanering eerst afgerond.

3. Op grond van het tweede lid kunnen gedeputeerde staten de urgentie van de sanering ook op een later tijdstip bepalen. Ingevolge artikel 4.14 van de Wet milieubeheer wordt dit tijdstip in het milieuprogramma vermeld.

Degene die een saneringsvoornemen meldt, heeft de vrijheid de sanering op een eerder tijdstip aan te vangen. Overwegingen kunnen zijn herinrichting van het terrein, een wijziging van de ruimtelijke bestemming, de beschikbare middelen (met name financiële en logistieke), kostenbesparing door inpassing in investeringsplan, gebundelde aanpak en ontwikkelingen in de reinigingstechniek. De mogelijkheid bestaat derhalve, dat bij gelijke urgentiescore projecten op verschillende momenten worden gesaneerd. Dit geldt voor zowel overheidssaneringen als particuliere saneringen.

In het kader van het onderzoek kunnen tijdelijke beveiligingsmaatregelen worden vastgesteld, ter overbrugging van de periode tot wanneer sanering daadwerkelijk zal plaats hebben. Die beveiligingsmaatregelen kunnen beperkingen in het gebruik tot gevolg hebben, bijvoorbeeld doordat een lokatie ontoegankelijk wordt gemaakt in afwachting van de sanering. Tijdelijke beveiligingsmaatregelen hebben, ook wanneer zij in een vroeg stadium van het onderzoek zijn uitgevoerd, geen invloed op de vaststelling van de urgentie van het geval van ernstige verontreiniging. Hoewel tijdelijke beveiligingsmaatregelen blootstellings- en verspreidingsrisico's verminderen, dienen zij slechts ter overbrugging van de periode tot de sanering en niet ter vermindering van de saneringsurgentie. Uit het verslag dat van de uitvoering van de maatregelen wordt gemaakt kan blijken, dat de verspreiding of de blootstelling groter is dan werd aangenomen, wat een verhoging van de urgentiescore tot gevolg kan hebben.

Esselink
Van der Vaart